

Jakub Matys, 27 rokov, Banská Bystrica

GABRIEL

Vysoká pehavá recepčná zaviedla Gabriela do luxusnej hotelovej izby. Hneď, ako sa dvere zabuchli, ho zhodila na kožený gauč a obkročmo si mu sadla do lona. Zatiaľ, čo si rozopínala podprsenku, jej Gabriel striedavo pozeral na prsia a do tváre. Nebola veľmi pekná, črty Stevea Buscemiho, veľké pery a trochu ohnutý a dosť veľký nos. Jemu sa ale škaredé ženy vždy páčili. V momente, ako klikol na jej internetový profil a prezrel si niekoľko sérií jej fotografií, po nej zatúžil. Teraz ju hladil po prsiach, prichádzali prvé vzdychy a stony. Nečakaný tlmený úder. Potom ďalší. Za jeho chrbtom sa odohrávalo čosi, čo do vzrušujúcej scény nepatrilo. Na posuvnom páse, z ktorého mal brať vo fólií zabalené Kingove romány a ukladať ich na paletu, sa knihy kopili, až začali padať na zem. Predstava pornoherečky a alfa samca sa v tej chvíli rozplynula, ostala však dvanásťhodinová zmena v tlačiarenskom závode. Gabriel rýchlo začal zbierať popadané knihy, keď oproti sebe uvidel kráčať zamračeného majstra Alexa. Povzdychol si, nestalo sa mu to prvý krát a tentoraz to nemohol zvaliť na brigádnika, lebo žiadneho ku nemu neposlali. Do konca zmeny ostávali ešte dlhé štyri hodiny. Keď skončil v robote a vystúpil z posledného večerného spoja, víkend strávený prevažne v posteli bol už takmer na dosah. Na večeru si dal päť párkov s kečupom a rožkami, potom sa zvalil do postele a do desiatich minút zaspal.

V sobotu vyspával celé dopoludnie. Prebudili ho až májové slnečné lúče dopadajúce mu priamo do tváre. Vstal, lepšie zatiahol žalúzie a vrátil sa naspäť do postele. Po dlhej dobe si spomenul na Alicu. Po polroku spolužitia v jeho garsónke si zbalila veci, zvesila zo stien obrazy a odvtedy ju nevidel. Jej posledná veta bola, že je sebec a že takýto život nie je pre ňu. Žiadne nadbytočné emócie, Gabriel bol chyba a chyby sa stávajú, treba ísť ďalej za kariérou. Zo sociálnej siete vedel, že momentálne chodí s obchodným zástupcom Jurajom, býva s ním v centre mesta, chová jazvečíka Huga a že sa v lete všetci traja chystajú na dovolenku na Zakynthos. Hádky, výčitky a ich sexuálne problémy; to všetko odišlo spolu s ňou, ostali len štyri prázdne steny, zaprášená gitara v kúte izby, pravidelný príjem a neobmedzený prístup na internet. Dal si ruky za hlavu, nahlas zívól a znova si uvedomil, že mu vlastne nič nechýba. Pocítil však hlad.

Nakupovať chodieval do samošky na rohu ulice, lebo bola najbližšie. Vždy si nakúpil len na jeden deň. Teraz stál pri regále s pivom a premýšľal, či si kúpi balenie štyroch,

alebo šiestich plechoviek. Keby s ním bola Alica, len by mlčala a zazerala a celú cestu domov by mu pílila uši, že míňa peniaze len na svoje "rozmary" a ani ho nenapadne kúpiť nejakú maličkosť aj jej. Na udobrenie jej vždy kupoval čokoládu, buď nugátovú, alebo s orieškami, nikdy si nevedel zapamätať, ktorú má radšej. Kedysi jej čokoláda stačila, posledné týždne ich vzťah u ju však iba na chvíľu umlčala. Prečo ma nepočúvaš, ignoruješ, nepreťahuješ, nevenuješ sa mi, prečo sa každý deň nesprchuješ?! Nasťahoval si ju k sebe len preto, aby mu mal kto variť a prať a aby mu jeho rodičia konečne dali pokoj s tým, že má skoro tridsať a stále nikoho nemá a nežije plnohodnotný dospelácky život. Rodičom sa hneď zapáčila, no časom sa ukázalo, čo sú obaja zač a že sa k sebe nehodia. Už nikdy si žiadnu ženu k sebe nenastahuje. Bude menej prať a jesť dookola tie tri jedlá, ktoré zvládne uvariť, občas si objedná pizzu. Keď vystúpil z výťahu s nákupom v jednej ruke a kľúčmi v druhej, uvidel, že dvere do susedného bytu sú dokorán otvorené. Na zemi boli položené dve kartónové škatule s vecami a z bytu vychádzali hlasy. Noví susedia ho nezaujímali, ale bol rád, že obéznu nepríjemnú dôchodkyňu Manicovú konečne odviezli do domova dôchodcov, alebo kdekoľvek inde. Vo dverách sa na chvíľu zjavila mladá ženská tvár.

„Dobrý deň!“

Gabriel zahundral na pozdrav a už ho nebolo. Na obed si urobil praženicu z piatich vajec a zapil to plechovkou piva. Riad umyje neskôr. Otvoril si ďalšiu plechovku a nasadil si slúchadlá na uši. Okrem toho, že vo voľnom čase chodieval s Petrom z mäkkej väzby na pivo do Perly a pozeral porno, rád počúval hudbu. Občas cez repráky, väčšinou ale cez slúchadlá zapojené do notebooku, lebo cez ne lepšie počul gitary. Miloval zvuk bustrovanej elektrickej gitary. Na svojej akustickej nehral už dlho, naposledy ešte na strednej, kedy chcel mať aj vlastnú kapelu. Doteraz ho predstavy o kapele, skúšobni polepenej plagátmi a koncertovaní po rôznych mestách neopustili. Čím dlhšie mu hrala pieseň Money od Pink Floyd, tým viac dostávala predstava rockového gitaristu v jeho mysli konkrétnejší charakter. Zrazu stál na pódiu, pod ktorým sa do rytmu hýbali rozvášnené stredoškôlčky a spustil to najúžasnejšie gitarové sólo. Hral ako o život a krásne dievčatá spolu s ním spievali *Money/It's a crime/Share it fairly/But don't take a slice of my pie*. Na rukách pocítil zimomriavky. Po koncerte si vybral štuple z uší a zapálil si cigaretu. Odkedy žil sám, fajčil vo vnútri. Peter z mäkkej väzby tiež kedysi fajčieval vo svojej garsónke a Andrea sa s ním kvôli tomu chcela viackrát rozísť. Keď ho donútila, aby sa nasťahovali ku jej rodičom do rodinného domu, zvyk musel

zanechať a fajčiť v záhrade pri psej búde, na čo si prekvapivo rýchlo zvykol. V dobe, keď už Gabriel prežíval s Alicou krízu mu radil, aby sa na ňu vykašľal, že v meste je mnoho žien, ktoré mu dajú a vedia variť. Vtedy sa utužilo ich priateľstvo, ktoré nerozdelil ani nový stroj na balenie kníh, kvôli ktorému Petra poslali robiť na mäkkú väzbu a namiesto neho ku Gabrielovi prideliť brigádnikov. Ohorok zahasil do starého hrnčeka, sedel ďalej pred obrazkou a sústredil sa. Scéna z koncertu pokračovala ďalej, stačilo len prepnúť kartu v prehliadači. Nevinná ryšavá adolescentka, oblečená v rifľovej bunde a kožených nohaviciach sa s ním zavrela do plechovej kabíny. Rozopínala mu zips na nohaviciach. Penis mu pomaly tvrdol, ruch ulice na chvíľu prestal existovať. Niekoľko sekundový orgazmus. Zvyšok dňa strávil Gabriel v posteli a pozeral seriály.

Keď sa v nedeľu na obed vracal s nákupom, na pavlači stála mladá žena opretá o zábradlie a fajčila. Zvlnené hnedé vlasy mala zopnuté vo vrkoči. Usmiala sa na neho, pozdravili sa a pokým stihol vojsť do bytu, ho oslovila.

„Prosím vás, mohli by ste mi pomôcť zmontovať posteľ?“

Skôr, než sa stihol vyhovoriť, s úsmevom dodala: "Bude to len chvíľa. Sama ju nezložím a nechcem celý život spať na nafukovačke.". Situácia dospela do bodu, kedy už nemal inú možnosť, než byť nápomocný, a tak súhlasil, že jej pomôže. Vošli do bytu, za jeho chrbtom sa ozvalo zabuchnutie dverí. Tašku s nákupom oprel v chodbe o drevený botník a nasledoval ju do izby.

„Inak ja som Kristína.“ predstavila sa veselo a z chladničky vytiahla jednu plechovku piva pre seba a druhú pre neho.

„Dáš si?“

Gabriel sa predstavil tiež, ponuku prijal a rozhladol sa okolo seba. Okrem pár kusov riadu v umývadle a akustickej gitary v puzdre, ešte nič nenasvedčovalo tomu, že by sa do bytu niekto nastáhoval. O bielu stenu bolo opretých niekoľko obrazov, ale úplne iných, aké mal kedysi zavesené v byte on. Alica si potrpela na vysoký životný štandard a kvalitné umenie, ku ktorému bola od malička vedená svojimi rodičmi a ktorému však napriek tomu nerozumela. Dôležité u nej bolo meno a cena. Okrem toho, že jej otec riadil stavebnú firmu a na svoju dcéru nedal dopustiť, bol aj zberateľom umenia a tak im v byte viselo niekoľko obrazov známych slovenských výtvarníkov. Po svojej starej

mame z Tisovca, ktorá kedysi učila výtvarnú výchovu na gymnáziu a doteraz sama maľovala, zdedil určité estetické cítenie aj Gabriel, čím Alici na začiatku ich vzťahu imponoval. Vďaka vrodenej flegmatickosti sa Alici a jej otcovi videl ako niekto, kto ju bude celý život podporovať, starať sa o byt a neskôr o dieťa, zatiaľ čo ona si bude budovať kariéru právničky a rozkazovať mu. Nemohli sa myliť viac. Zaľúbenie rýchlo vyprchalo a láska nemala z čoho vzniknúť. Tieto obrazy ale zrejme maľovala sama Kristína, hoci sa tematicky ku nej vôbec nehodili; na väčšine z nich boli portréty zachmúrených tvári namaľované akrylovými farbami, aké používala aj Gabrielova stará mama.

„Doniesli mi ju až dnes ráno.“

Obaja hľadeli na otvorenú obdĺžnikovú škatuľu v strede izby.

„Ideme na to?“

„Podme.“ povedal a pustili sa do práce.

Návod k posteli chýbal, Gabriel ale mávol rukou, že doteraz zložil niekoľko postelí, čo bola aj pravda a nikdy žiaden návod nepotreboval. Najprv ju zmontovali naopak. Keď na drevený rošt položili matrac, obom sa zdal nepochopiteľne vysoko. Keď ju rozobrali a zmontovali tak, ako mali, Gabriel si utrel z čela pot. Chvíľa, o ktorej Kristína hovorila trvala hodinu. Teraz premýšľal, s kým bude Kristína v takej veľkej posteli spať. Pri práci si ju detailne poobzeral zo všetkých možných uhlov a to čo videl, sa mu páčilo. Prsia mala menšie ako Alica, zadok videl asi tak narovnako, ale čo sa týkalo tváre, mala nad Alicou jednoznačne navrch. Jemné črty, pekný dievčenský nos, modré oči - to všetko ho už nudilo. Uvedomil si, že Kristína sa dosť podobá na ryšavú pornoherečku Tinu, akurát, že ho zatiaľ nahá nenavštevovala v predstavách. Povie o nej aj Petrovi, i keď vedel, že on by sa za ňou na ulici určite neotočil, čo inak robieval dosť často. Ženu s dredmi by určite považoval za málo ženskú, i keď Kristína ich mala len dva či tri. Jej dobrá nálada by však imponovala aj jemu.

„Konečne sa poriadne vyspím.“ zhodnotila výsledok ich práce Kristína. Gabriel vliadol do seba nedopité pivo a plechovku položil na kuchynský drez. Nahlas mu zaškvákalo v bruchu.

„Asi už pôjdem, dnes som ešte nejedol.“

„Ja som tiež hladná. Ostaň ešte a môžeme sa najesť spolu.“

Všimol si, ako jej cez sivé tielko presvitajú bradavky.

„No dobre.“

Na tašku s nákupom celkom zabudol.

Na obed mali vegánske rizoto. Zatiaľ, čo sa varila ryža a Kristína krájala zeleninu, Gabriel sedel za stolom, ktorý pravdepodobne zložila sama a krájal tofu. Okrem toho, že konečne videl, ako tofu vyzerá, vypočul si aj jej názory na stravovacie návyky bežných ľudí.

„Jesť mäso je barbarstvo. Prečo by mal niekto zomierať len pre potešenie ľudských chuťových buniek?“ hovorila s miernym opovrhnutím.

„Ako vegánka som šťastnejší človek. *Meat is murder.*“

Vegánov si Gabriel vždy predstavoval ako akýchsi novodobých hipíkov, ktorí sa cítia slobodne, len keď lozia po horách, naháňajú sa bosí po lúkach a nejedia mäso. Kristína túto predstavu v jeho očiach takmer presne napĺňala. Na strednej sa o hnutie hippies zaujímal; páčila sa mu ich spontánnosť, rebélia voči spoločnosti a sexuálny partneri na výmenu. California Dreamin a Here Comes the Sun vedel kedysi zahrať na gitare. K vegánstvu sa ale trefne vyjadriť nevedel, čo ho v tej chvíli trochu zamrzelo. Za chvíľu už sedeli za stolom obaja a pred sebou mali hrniec s rizotom. Pri obede pokračovali vo vzájomnom spoznávaní sa. Gabriel svoj nudný život zhrnul do troch viet, z toho v jednej spomenul, že jeho stará mama tiež maľuje.

„Tie obrazy nie sú moje.“ odvetila.

„Maľovala ich sestra. Cez prázdniny sa sem chce nastáhovať so snúbencom. Vtedy ja už budem ktovie kde. Možno v Tibete.“

Dozvedel sa, že Kristína študuje psychológiu a za pár týždňov ju čakajú štátnice. V budúcnosti by si chcela otvoriť vlastnú psychologickú ambulanciu, najprv by ale chcela cestovať.

„Kamarátka Diana je cestovateľka a precestovala už viac ako dvadsať krajín. V lete chceme spolu ísť do Tibetu. Momentálne je na Slovensku a čaká, pokým urobím štátnice. Zajtra jej pošlem list.“

Gabriel nevedel, ktorej informácie sa má chytiť, všetko, čo sa o nej zatiaľ dozvedel, bolo vzdialené jeho záujmom a životu. Najbližšie sa mu zdali jej štátnice.

„Aj ja som kedysi študoval na výške. Po prvom semestri ma Staviteľstvo prestalo baviť, tak som ďalej nepokračoval. Chvilu som rozmýšľal, že by som ešte mohol skúsiť študovať diaľkovo popri robote, ale nakoniec nič z toho. Odvtedy len chodím do roboty.“

Keď dokončil poslednú vetu, zmocnil sa ho zvláštny a dosť nepríjemný pocit. Keď mu pred rokmi povedala matka, aby išiel študovať teraz, pokým ešte nemá stále zamestnanie, lebo potom sa mu už nebude chcieť a neskôr to oľutuje, ignoroval ju. Pravidelný príjem bol fajn, teraz si ale znova uvedomil, že svoju šancu už prepásol. Vyštudovaný architekt už z neho nebude.

„Nemusí každý študovať. Niektorí ľudia si hneď po strednej nájdu robotu, ktorú robia celý život a sú spokojní.“ zafilozofovala Kristína.

„Tiež som sa dlho hľadala. Ale myslím, že psychológia je pre mňa to pravé. Bavia ma ľudia, ich problémy a neurózy. Chcem im pomáhať a raz o tom napíšem knihu. Teraz ale potrebujem inšpiráciu pre tvorbu. So sestrou sme od malička tvorili. Ona kreslila a nedávno začala tetovať, ja som chodila do Zušky na gitaru a potom som sa učila hrať sama. Raz nahrám album so svojimi vlastnými piesňami.“

Hoci sa mu jej plány do budúcnosti zdali trochu naivné, nebolo ťažké si predstaviť, ako stojí na pódiu s gitarou v ruke, charizmatická a sebaistá. Srdce mu opäť zovrelo závisťou, lebo vedel, že sa jej to jedného dňa podarí. Po obede vyšli z jej bytu na pavlač a zapálili si. Poďakovala mu za pomoc, on jej poďakoval za obed a potom sa konečne pobral domov. O pár minút už klopal na dvere s novou menovkou Zrnková. Zabudol si u nej tašku s nákupom.

Začiatkom júna sa v Gabrielovom živote udialo niekoľko maličkostí, ktoré ho potešili. Zamestnancom tlačiarenského závodu najprv skrátili pracovné zmeny, takže robil každý týždeň po päť dní, ale len po osem hodín. Pár dní na to, mu na Facebooku prišla žiadosť

o priateľstvo od Kristíny. Fajčenie na pavlači sa pre nich stalo akýmsi zvykom, keď mal jeden chuť si zapáliť, stačilo len napísať tomu druhému. Dozvedel sa, že za tých päť rokov štúdia, spoznala hádam každého človeka v meste a že jej okresné mesto už začína byť pritesné. Skoro vždy hovorila veľa a hlavne o sebe, Gabriel si ale uvedomil, že mu to vôbec neprekáža. Pri rozhovoroch s ňou sa vždy trochu z tej pozitívnej energie, ktorú vyžarovala, prenieslo aj na neho. Jedno poobedie dokonca zobral do rúk gitaru a pokúsil sa na nej čosi zahrať. Raz sa stretli v meste, išla akurát z pošty. On sa vracal z rannej zmeny, vonku bolo tridsať stupňov a vyschlo mu v krku. Keď si objednali dve dvanástky, začala rozprávať.

„Posielať listy ma naučila stará mama. Keď som po gympli išla na rok do Londýna, písali sme si každý mesiac. Telefonovala som jej málo, lebo už vtedy slabšie počula a písanie listov je osobnejšie. Keď píšeš list, viac sa sústreďíš a si úprimnejší. V listoch sú skryté emócie, ku ktorým sa môžeš kedykoľvek vrátiť.“

Gabriel sa už dávnejšie naladil na jej vlnovú dĺžku, takže činnosti ako posielanie listov v dvadsiatom prvom storočí, varenie jedál bez mäsa, používanie syru z orechov, alebo ranný beh mu už neprišli také nepochopiteľné, ako ešte pred mesiacom. Pri druhom pive sa ich konverzácia akosi sama od seba preniesla od listov ku vzťahom. Vzťah s Alicou bol jeho jediný, mal teda o čom hovoriť.

„Cítil som pri nej ako v klietke. Kontrolovala ma, stále mi niečo vyčítala.“

„Úplne ti rozumiem.“ povedala s úsmevom.

„Ja som to mala s Tomášom podobne. Človek má len jeden život, tak by si ho mal užiť. Mne polygamia nevadí.“

Viac počuť nepotreboval. Kristína sa nejavila ako niekto, kto by sa ku nemu chcel časom nast'ahovať a tak sa definitívne rozhodol, že to s ňou skúsi. Viackrát u nej ktosi prespával, teraz mu už bolo jasné, že to boli buď kamaráti, alebo jej milenci. Prečo by medzi jej kamarátov/milencov nemohol patriť aj on? Cestou domov mu trochu pripitá povedala, že keď urobí štátnice, bude sa u nej na byte konať párty a že je pozvaný. Vtedy už Gabriel v mysli spriadal taktiku, ako ju zbalí, lebo nedávno sa s Petrom pri pive zhodli, že mať plán je pri balení žien základ úspechu.

Gabriel sedel s Petrom vo večernom autobuse, obaja mali po poobednej zmene. Za oknom sa objavovali a mizli vysvietené výklady obchodov a pouličné lampy. Obaja mlčali, boli unavení a všetko podstatné si aj tak povedali v robote cez prestávku. Gabriel sa mu sťažoval na brigádnikov, že čím sú mladší, tým sa viac ulievajú. Po dvoch hodinách s nimi stratil trpezlivosť a poslal ich zliepať kalendáre. Keďže sa už definitívne vzdal sexuálnych predstáv, z ktorých väčšina aj tak len kopírovala scény videné na internete a ktorým už dávnejšie prepadol, viac sa sústredil na ukladanie kníh a zvládol to aj bez nich. Na Petrovu radu si vyhľadal cez google niečo o závislosti na porne, najprv sa zaujímal len o príznaky. Keď zistil, že *nezájem o sex ve prospěch porna, erektilní dysfunkce a neschopnost se soustředit* sedia aj na neho, pochopil, že má problém. Mesiac po tom, ako sa s ním rozišla Alica, si začal s mladou brigádnickou Monikou, ale namiesto sexu na nich čakala len ďalšia z trápnych situácií, aké už poznal z predošlého vzťahu. Peter sa ho opýtal na Kristínu, zaujímal ho, či už konečne zmočil knôť, alebo či sa aspoň bozkávali. Ku ničomu takému zatiaľ nedošlo, ale Gabriel mal plán. Dnes mala Kristína štátnice, ktoré určite urobila, takže keď si pôjdu za pol hodinu zapáliť, zoberie zo sebou aj víno, ktoré mal v chladničke už dva týždne. Keď vyšiel hore schodmi, na pavlači zbadal mladému muža v kabáte. Skúšal si zapáliť cigaretu, ale nechytal mu plameň. Dvere do Kristíninho bytu boli otvorené, z vnútra sa ozývali hlasy a hudba. Gabriel stál v tme, vo vrecku hľadal kľúče, mladík si ho stále nevšimol. Oslava zjavne začala bez neho a Kristína sa mu celý deň neozvala, bolo by divné, keby tam teraz len tak vtrhol. V tej chvíli však vyšla z bytu a keď ho zbadala, zvolala jeho meno.

„Gabriel!“

Teraz by s ňou bol radšej osamote, nemal náladu na spoločnosť jej kamarátov, ale keď ho začala ťahať za ruku k sebe, vedel, že už nemá na výber. V byte bolo niekoľko ľudí, Gabriel očividne patrila k tým starším. Kristína ho nahlas predstavila, potom opäť vybehla na pavlač za kamarátom v kabáte. Zložil si rucksak vedľa zeleného otáčacieho kresla, z ktorého sa na neho usmievala útla čiernovlasá dievčina s piercingom nad hornou perou a veľkým tetovaním polonahej diablice s rohami na ramene. Predstavila sa mu ako Kristínina sestra Dominika, tatérka s vlastným tetovacím štúdiom a príležitostná maliarka. Motív diablice s vycerenými tesákmi sa objavil aj na obraze, ktorý visel nad jej hlavou. Z ostatných ľudí v byte ho najviac zaujal postarší muž s bradou zapletenou do vrkoča, ktorý sa mu neskôr predstavil ako Goya. Gabriel počas celého večera nezistil, čomu sa Goya venuje, alebo čím sa živí, v jeho prítomnosti ale cítil akúsi

zvláštnu auru a určite nebol jediný. Oslava po jeho príchode pokračovala ďalej. Hoci bol Gabriel introvert, pokiaľ nemal inú možnosť, vedel sa naladiť na spoločnosť ľudí a vychádzať s nimi. Najprv si prisadol ku dvojici kamarátov, z ktorých jeden vyzeral ako Jack Kerouac. Pri fľaši fernetu v trojici filozofovali o beatnikoch, Gabriel mal dokonca pocit, že má v tejto téme nad nimi trochu navrch. Na nočnom stolíku bol položený gramofón, pri ktorom sedel nenápadný chlapík asi v jeho veku. Platňa sa roztočila, Gabrielovi stačil prvý verš *ground control to major Tom*, aby rozoznal pieseň. O čosi neskôr zahrala Kristína na gitare *Space Oddity* a on, spolu s ňou a Goyom potichu spievali. Po dvoch hodinách strávených v spoločnosti všetkých tých zaujímavých ľudí, o ktorých si myslel, že si s nimi nebude mať čo povedať, sa cítil opito a spokojne. S kolegami z tlačiarne by taký príjemný večer určite nezažil. Tiež si konečne pripustil, že Kristínu miluje.

Ako odbila polnoc, návštevníkov pomaly ubúdalo. Zatiaľ, čo Gabriel sedel na posteli v prázdnej izbe, Kristína sa lúčila so sestrou. Nevedel, či sa má zdvihnúť a odísť aj on, na svoj pôvodný plán aj tak dávno zabudol, alebo len ďalej sedieť a čakať. Na stole bolo niekoľko prázdnych fliaš od alkoholu a použité taniere, na zemi ležal sveter, ktorý si tu zjavne niekto zabudol. Keď zavrela dvere, začul, ako ich zamyká. Rozhodla zjavne za neho. Keby táto nečakaná situácia nastala len v jeho hlave, bol by vzrušený a čakala by ho masturbácia. Teraz cítil akési neurčité pocity nad ktorými rýchlo prevládol strach zo zlyhania. Keď vošla do izby, sadla si vedľa neho.

„Bavil si sa?“

Keď sa konečne stalo to, po čom dlho túžil, zrazu nevedel, ako ďalej.

„Hej. A ty?“

Namiesto odpovede ho chytila za ruku a čakala na jeho reakciu. Cítil, ako si svoje prsty prepletla do tých jeho. Obaja boli opití a v tú noc spolu spali. Problémy, ktorými si prešiel s Alicou a Monikou nenastali, Gabriel zaspal unavený a spokojný.

Keď sa s ňou na druhý deň lúčil, ešte netušil, že ju dlhé dva roky neuvidí. Týždeň po oslave si deaktivovala svoj účet na sociálnej sieti a krátko potom sa do bytu nastahovala Dominika s priateľom. Gabriel sa z listu, ktorý si našiel v poštovej schránke dozvedel, že Kristína za pár dní odlieta do Tibetu. Po návrate na domov si budú istý čas posilať listy, Gabrielovo zaľúbenie pomaly opadne a keď sa konečne stretnú osobne, predstaví

mu svojho snúbenca Shreya, iránskeho doktora žijúceho v Bratislave. Hoci jeho zasnuby budú v tej dobe ešte v nedohľadne, nad spoločnou budúcnosťou s Veronikou už viackrát uvažoval.